

nogen som helst Bagtanke i den Retning, som den højtærede Minister synes at have nogen Formodning om.

Neergaard: Jeg finder lige saa lidt som Ordføreren for Flertallet nogen Anledning til at komme dybt ind paa det Lovforslag, som i Dag foreligger os til Behandling. Jeg har for mit Vedkommende udtalt mig derom med saa stor Udførlighed, da Sagen sidste Gang var til Behandling her i Tinget, at jeg i et og alt kan henholde mig til de Udtalelser, jeg da fremkom med, og i ingen Henseende foreligger Forslaget jo for os i anden Skikkelse nu, end det forelaa i Fjor. Det er jo ganske det samme Hovedstridsspørgsmaal som i Fjor, der er Landstinget og os imellem, nemlig Spørgsmaalet: Kapitalskat mod Formueskat. Jeg har ikke i nogen Henseende forandret min Stilling til dette Spørgsmaal fra i Fjor. Ligesom da maa jeg bestemt anbefale, at vi føre Forslaget tilbage til dets oprindelige Skikkelse, saatedes at vi fastholde Formueskatten i Modsætning til den af Landstinget indsatte Kapitalskat. Dette maa vi gøre, for det første fordi vi kun derved opnaa at faa gennemført den Retfærdighed i Beskatningen, som laa i det oprindelige Forslag. Kapitalskat alene er uretfærdig, idet den kun rammer visse enkelte Formueværdier, men undtager andre, som i lige saa høj Grad og efter min Mening i endnu højere Grad maa beskattes, idet den undtager Skibe, Varelager, Forlagsrettigheder o. desl., undtager al uproduktiv Formue fra Beskatningen. Har man først en Gang, saaledes som det jo ligger i hele dette Forslags Struktur, gaaet ind paa det Princip, at Indtægt ikke skal beskattes alene som Indtægt, men at den Indtægt, som stammer fra Formue, skal beskattes højere end anden Indtægt, saa maa man nødvendigvis fastholde Formueskattens Princip og kan ikke komme til en Kapitalskat. Der er jo ogsaa den rent praktiske og meget stærke Indvending derimod, at Kapitalskatten giver et meget ringere Udbytte end Formueskatten. Formueskatten er anslaaet til et Udbytte af 1,350,000 Kr., mens Kapitalskatten er anslaaet til et Udbytte af 600,000 Kr. Det er jo givet, at samtlige Skatteløve til syvende og sidst ville komme til en samlet Overvejelse, hvor ogsaa det finansielle Hensyn vil komme til at veje med stor Vægt, og der kan ingen Tvivl være om, at naar Kapitalskatten kommer til at give 750,000 Kr. mindre end Formueskatten, saa maa disse

750,000 Kr. tages et eller andet Sted, det vil sige, at de Skattelettelser, vi paa anden Maade, navnlig gennem Toldloven, kunde ønske at skaffe Befolkningen, ville blive beklippede; det bliver ganske sikkert Enden paa det, naar Sagen kommer frem til samlet finansiell Overvejelse. Ogsaa af denne Grund forekommer det mig nødvendigt, at vi fastholde Formueskatten.

Men ligesom i Fjor maa jeg i en anden Henseende erklære mig enig i det Synspunkt, som er gjort gældende i Landstinget med Hensyn til denne Sag. Heller ikke jeg anser det for heldigt at den faste Ejendom beskattes saavel gennem Hartkorns- og Bygningsafgiften som gennem Formueskatten, ogsaa jeg vil gerne undgaa denne Dobbeltbeskatning og har i saa Henseende i Fjor baade her i Tinget og i det Udvalg, hvor Sagen behandledes, sammen med andre henstillet et Forslag, hvorefter denne Dobbeltbeskatning skulde undgaaes, saaledes at det, som er ydet i Hartkornsafgift og Bygningsafgift, fradrages den eventuelle Formueskat, hvilket vil sige, at den almindelige Brugs- og Nytteejendom af faste Ejendomme ikke kommer til at svare Formueskat; denne Formueskat paa fast Ejendom vil kun blive svaret af de egentlige Luksusejendomme, hvor der faktisk ogsaa er en Formueværdi, som ubetinget ikke bør undgaa Beskatning. Dette Forslag fandt nogen Tilslutning hos 2 ærede Medlemmer af Udvalget af det Parti, hvortil jeg hører, og jeg ser nu ogsaa, at det i Landstinget har fundet Tilslutning hos et æret Medlem, som staar uden for Partierne, og som vel nærmest repræsenterer den agrariske Bevægelse. Dette Forslag blev ikke formuleret i sin Tid, for øvrigt med velberaad Hu, idet de, der vare stemte for det, mente, at det vilde være lidet heldigt paa dette Tidspunkt at bringe det frem, naar der ikke var Flertal for det her i Tinget. Denne og andre lignende Udveje ville jo ganske sikkert blive drøftede, hvis Sagen skulde komme til endelig Behandling i Fællesudvalg.

Maa jeg saa til Slutning sige, at jeg, ligesom jeg udtalte det ved Behandlingen af Skatteoverførselsloven, paa ingen Maade kan være enig med den højtærede Medlem for Slagelse (Køedt) i at underkende disse 2 direkte Skatteløves Betydning som isolerede Foranstaltninger. Jeg mener, at det kunde være retfærdigt og rigtigt at gennemføre dem ogsaa som saadanne, men jeg mener samtidigt, at det vilde være meget lidet ønskeligt at gennemføre dem alene. Jeg forstaar — og det gør,